

El Pacte de Progrés s'enforteix pel 2003

El Pacte de Progrés se'n sortí bé del debat de política general en el Parlament de les Illes Balears. Es tractava d'una cita cabdal per esbrinar com s'encara la recta final cap a les eleccions del 2003.

La importància que tots els membres del Pacte de Progrés donaven al debat, que se celebrà la setmana passada al Parlament balear entre el 6 i el 8 de novembre, queda palesa en el fet que durant tres setmanes tots els membres del Govern balear —consellers i directors generals— tenien ordres de presidència i de les respectives direccions dels seus partits de mantenir oberts a tota hora els telèfons mòbils. L'objectiu era que tots poguessin servir i contrastar informació en temps real per preparar el debat com mai no s'havia fet.

Tots els partits que conformen el Pacte (PSIB-PSOE, PSM, UM, EU, Els Verds, Pacte d'Eivissa i COP de Menorca) eren perfectament conscients que no podien sortir del debat amb una imatge de divi-

sió o de feblesa. En converses prèvies anaren pactant els grans eixos del discurs del president, Francesc Antich, així com l'estratègia. La contundència va ser el camí elegit. Contundència per defensar que el Govern del Pacte ha fet molt, i sobretot molt més que no el Govern anterior presidit per Jaume Matas (PP, 1996-1999) i, alhora, contundència en la crítica als intents del Govern de Madrid, de José María Aznar (PP), d'ofegar el Govern autonòmic.

És a dir, que no hi ha millor defensa que un bon atac. I així ho feren.

El debat. El discurs d'Antich es va farcir de dades (xifres, percentatges...) per demostrar que durant aquests dos anys i escaig s'ha treballat molt pel bé dels ciutadans balears, molt més intensament

JOAN CELIA / EFE

A l'esquerra, el president i cap visible del Pacte de Progrés, Francesc Antich. Dalt, el portaveu del Partit Popular al Parlament balear, José María González Ortea.

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, Pere Sampol, Maria Antònia Munar, Eberhard Grossko i Joan Buades. Les tensions prèvies es van apaivagar força durant el debat de política general.

i de manera més efectiva que no els anys de la presidència de Matas. Al mateix temps, volia expressar (també amb dades) els intents del Govern d'Aznar d'ofegar les iniciatives del Parlament balear: un 30% de les lleis aprovades pel Pacte han estat objecte de recursos davant el Tribunal Constitucional pel PP, insuficiència financera... I tot això amb la referència sempre present a Jaume Matas, que ocupa la cartera de Medi Ambient en el Govern espanyol.

Amb aquest doble atac directe al PP (encapçalat per José María González

Ortea, el seu portaveu) el Pacte també cercava un doble objectiu. D'una banda anul·lar el discurs opositor dels conservadors en el Parlament i, de l'altra, perfilar clarament "qui" és el màxim responsable dels intents d'ofegar les Illes Balears: Jaume Matas, amb tota seguretat el pròxim candidat del PP en les eleccions autonòmiques el 2003.

L'estratègia del Pacte funcionà. En un combat de boxa l'aspirant és el que ha de convèncer que pot guanyar. És la primera passa per aconseguir-ho. Si la política balear fos un combat de boxa en-

tre el PP i el Pacte, després d'uns mesos en què l'aspirant semblava haver recuperat ànsia i esperança de guanyar, el debat de la setmana passada tornà la confiança al púgil que defensa el títol. Al Pacte. Per tant, el PP queda en una situació semblant a la d'abans de l'estiu. Difícil. Molt difícil.

Els conservadors han perdut, o no han pogut aprofitar, una oportunitat clara per mostrar el punt, segons ells, més dèbil del Pacte: la manca d'unitat. Precisament, el debat esdevingué una mostra d'unitat, tot i les divergències amb l'únic diputat crític (l'ecologista d'Eivissa, Joan Buades). Al capdavall, aquell que més tenia a perdre abans del debat (el Pacte) ha estat el que ha quedat més reforçat, mentre que l'aspirant (el PP) no ha pogut demostrar res i retorna a una situació psicològicament incerta.

La situació prèvia, pel Pacte, no era gens bona. Els fets ocorreguts d'ençà l'estiu havien fet percebre una manca total de sintonia entre UM i la resta del Pacte, especialment pel que fa a política urbanística.

Aquesta imatge de desunió del Pacte havia permès al PP jugar amb habilitat per obtenir rèdits. Efectivament, les dues reunions entre Matas i Munar (agost i octubre), afegides a missatges contradictoris del president i de la resta de grups (sobre la revisió de les Directrius d'Ordenació del Territori o sobre l'ecotaxa) conformaven una situació estranya. La imatge que s'anava perfilant era que el PP, que abans de l'estiu presentava un electroencefalograma gaire-

Us convida a l'espectacle

Promoció per als lectors d'EL TEMPS

Les tres porquetes de L'Horta Teatre

SALA L'HORTA
Sant Martí de Porres, 17
(antic c/ Cases del Barquer)
Castellar-l'Oliveral (VALÈNCIA)

Presentant aquest anunci obtindràs dues entrades per a la funció del diumenge 18 de novembre, a les 18 h. Cal telefonar al 963 759 643 abans del 15 de novembre. Les entrades són limitades.

Potser aquesta ha estat la vegada que s'ha vist un Pacte de Progrés millor coordinat: no ha donat joc al Partit Popular i ha defensat l'obra general duta a terme

bé pla, prenia molt d'aire vistes les dificultats del Pacte. De la depressió el PP passava a l'esperança. Així ho reconeixien no només els diputats del PP, sinó

també bastants de la majoria del centre-esquerra-nacionalista.

Guanyador. Aquest era l'ambient previ al debat de la setmana passada. Si la majoria seguia amb els espectacles de desunió, el PP s'enfortiria. Cal advertir que bon punt passi el proper Nadal, en la pràctica la vida política balear entrarà ja en precampanya. Les eleccions autonòmiques es faran el maig de 2003. Així doncs, a partir de la reobertura del Parlament, al febrer del 2002, els partits començaran a desmarcar-se els uns dels altres. Si aquests desmarcaments –naturals en qualsevol precampanya– s'haguessin fet en un ambient de divergències profundes i enfrontament, el PP n'hagués estat el major beneficiat. Si era a l'inrevés (amb un Pacte unit en la qüestió més substancial: el mateix Pacte), el PP seria el perjudicat.

Així que, dins d'aquestes coordenades polítiques, el debat de política general d'enguany esdevenia importantíssim

per veure com encarava cada formació la recta final cap a les eleccions.

A més de donar sensació d'unitat, els membres del Pacte sabien situar el PP contra les seves contradiccions: bàsicament criticar el Govern balear per allò que no ha fet i que els conservadors –setze anys en el poder– tampoc no van fer. També els van forçar a justificar les clares accions antibalears del Govern central, en el qual hi ha el ministre de Medi Ambient, Jaume Matas, el seu candidat més probable pel 2003.

Per ventura aquesta ha estat la primera vegada d'ençà la constitució del Pacte de Progrés (1999) que s'ha vist a les Balears una actuació tan coordinada dels seus membres en la consecució del doble objectiu: no donar joc al PP i arraconar-lo contra les cordes de les seves contradiccions i, a la vegada, defensar (amb més o menys intensitat, segons cadascú) l'obra general del Pacte.

Miquel Payeras

Premi Barcanova de literatura infantil i juvenil

En llengua catalana

Dotat amb **3.000.000** de ptes. (18.030,36 €) per al guanyador i **1.000.000** de ptes. (6.010,12 €) per al finalista. Tant l'obra guanyadora com la finalista es publicaran en les col·leccions **SOPA DE LLIBRES** o **ANTAVIANA JOVE**.

Editorial
Barcanova

Plaça Lesseps 33, entresòl
08023 Barcelona
Tel. 93 217 20 54. Fax 93 237 34 69
e-mail: barcanova@barcanova.es

PATROCINADOR:

Catalunya en miniatura

COL·LABORADORS:

R
S
E
N
S
A
T

copcisa